

кръчма. Първият ромски речник е публикуван през 1597 г. от Бонавентура Вулканиус. По-късно публикации на различни изследователи от Германия, Холандия и Англия доказват, че ромският език е близък до санскрит и хинди (Я. Матрас и П. Бакер, 1997).

Първи опит за сравняване на циганския с друг език прави Й. Рудигер през 1777 г. като сравнява цигански с индийски текстове и намира “точна прилика” между двата езика. За това свое откритие Рудигер информира през 1782 г. Година по-късно Х. Гролман (1783) сравнява циганския език с индийския и също изтъква сходствата между тях.

Макар да е ясно, че ромският език е новоиндийски, всички опити да се определи най-близкият до него съвременен или стар индийски език се оказват неуспешни. Езикът на Северозападна Индия изглежда най-близък до ромския. Не само лексиконът, но също и граматичната му структура показват индийския му произход. Ромският език е единствен в Европа, който съчетава в себе си характеристики от индийски, ирански и европейските езици. Имайки предвид това, трябва да кажем, че ромският език не е арго или сленг на някакъв друг език, а е език, който се предава от родители на деца през вековете. В противен случай той не би запазил граматичната си система. Това не означава, че ромският език запазва всички характеристики на индийските езици. Във взаимодействията с европейските езици в него навлизат думи, които се срещат във всички европейски диалекти. Калдерашкият диалект например има много заемки от румънски език. Върху граматиката на ромския език силно влияние оказват балканските езици и най-вече гръцкият. Голяма част от ромските диалекти са част от балканския лингвистичен ареал. Езици като гръцки, български, румънски и албански имат еднакви структурни характеристики: липса на инфинитивна форма на глагола, наличие на частица за